

om Kommunerne kan skaffe de fornødne Penge eller ej, blegner ligegodt, naar jeg tænker paa, om de Skatteydere, der sidder med en stor Børneflokk, kan skaffe de fornødne Penge. Det betyder saa uendelig meget mere for mig end Hensynet til Kommunerne, og jeg maa derfor absolut fastholde, at Børnefradraget forhøjes. Man behøver ikke at have meget Kendskab til Livet i et Arbejderhjem med en stor Børneflokk, hvis Forsørger er og maaske i længere Tid har været arbejdsløs, er sat i Skat paa Grundlag af Indtægten i Aaret i Forvejen og skal svare den store Kommuneskat og nu ogsaa Skat til Staten, medens han daarlig kan skaffe Føden til sin Familie, for at se, at Hensynet til de Familieforsørgere, der lever under saa vanskelige Forhold, maa være Nr. 1. De 100 Kr., jeg ønsker mere her, burde maaske være et større Beløb, men jeg ved jo, hvilke Vilkaar et saadant Forslag kan møde, og har derfor ment at kunne blive staaende ved Kravet om, at det forhøjes til 300 Kr., og efter den Velvillie, der i Gaar lød her for at forhøje Børnefradraget — de, som tidligere var Sagens største Modstandere, er jo blevet dens største Venner —, kan jeg ikke tænke mig andet, end at dette Forslag let maa kunne gennemføres i et Udvalg. Navnlig venter jeg mig jo en kraftig Haandsrækning fra det konservative Folkeparti, som synes at være blevet omvendt. Det er jo saadan, at de sidst omvendte som Regel er de mest ivrige, og det viste sig ogsaa i Gaar. Jeg haaber derfor, det skal blive let at faa dette Forslag gennemført i et Udvalg, og jeg kan heller ikke tænke mig, at Ministeren, naar han mærker, at der er en saadan Tilslutning til Forslaget, vil modsætte sig det.

Med Hensyn til Lovforslagets § 5, som omhandler Selskabsbeskatningen, vil jeg gerne sige, at det sikkert bør overvejes, om ikke i det Udvalg, som faar med denne Sag at gøre, saa dog i Ministeriets fortsatte Overvejelser, om det ikke vilde være rimeligt, at Kommunerne i langt højere Grad fik Andel i Selskabsbeskatningen, end de har i dette Øjeblik. Nu er det jo begrænset til 3 pCt., men Forholdet er i Virkeligheden det, at Kommunerne har langt større Ulemper af disse Selskaber, langt større Udgifter paa Grund af deres Virksomhed i Kommunen end Staten. Stort Skolevæsen, stort Forsørgelsesvæsen, meget af det, som koster Kommunerne mange Penge, er en direkte Følge af Aktieselskabers Virksomhed. Jeg mener derfor, det er rimeligt, at Kommunerne i højere Grad faar Del i Sel-

selskabsbeskatningen, end de hidtil har haft. Det, det drejer sig om her, er jo kun, at ved Opkrævningen af et 5te Kvartals Skat, eller en ekstra Skat i det hele taget, skal Selskabernes Skattepligt ikke være begrænset til 3 pCt., men de skal ogsaa tage Del i denne ekstra Skat, hvad jeg finder er rimeligt. Venstres Ordfører gjorde i Gaar en Bemærkning om denne ekstra Skat og om Kommunernes Stilling i det hele taget, hvor heldigt det var, at man omkring i Kommunerne arbejdede hen til, at de kunde have en rigelig Kassebeholdning, og at det havde været noget vanskeligt i de sidste Aaringer at lægge et Budget saaledes, at man var sikker paa at have en god Kassebeholdning, hvad det ærede Medlem ellers mente, man skulde stræbe hen til. Heri kan jeg være ganske enig med det ærede Medlem, men hvis Indenrigsministeren og Indenrigsministeriet har en lignende Opfattelse, er Indenrigsministeriets Afgørelser undertiden noget mærkelige. Jeg skal nævne et Eksempel. Man havde i en Købstadkommune under det tidligere konservative Flertal været noget knap med at sikre Kassebeholdningen; man stod overfor et Valg og vilde vistnok meget gerne have en lav Skatteprocent i Anledning af dette Valg. Det tidligere konservative Flertal har senere erkendt, at det var rigtigt nok, at det ikke vilde have, at der skulde være for mange Penge i Kassen til Socialisterne, naar disse fik Flertal, for der var ingen Mening i, at man gav dem for mange Penge at regere med. Den højtærede Justitsminister synes at nikke bifaldende. Det er jo muligt, at denne Opfattelse er gældende ogsaa i det høje Ministerium, det skal jeg ikke kunne afgøre; meget kunde tyde derpaa. Men noget absolut forsvarligt økonomisk Kommunalstyre synes jeg ikke, det kan være. Det vilde jo blive en ganske artig Forestilling, hvis det regerende Flertal skulde søge at ribbe Kommunens Kasse saa meget som muligt, for at de, der fulgte efter, kunde have saa store Besværligheder som muligt; det vilde i alt Fald ikke bringe nogen Ligevægt i Tingene. Valget i den nævnte Købstadkommune gik, som man havde forudset, og da det nye Byrådsflertal traadte til, saa det, at det foregaaende Aars Skatteydere var sluppet alt for billigt, der skulde have været opkrævet langt flere Penge, end der var opkrævet. Man ansaa det derfor for rigtigt at opkræve et 5te Kvartals Skat for det forløbne Finansaar, og man indgik til Indenrigsministeriet med et Andragende om, at man, for at bringe Finanserne paa ret Køl, maatte, i Stedet for at skulle laane, faa Lov til at opkræve en